

Kopu spēkiem

Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas darbaļaudis aktīvi gatavojas Vissavienības komunistiskajai sestdienas talkai un dedzīgi atbalsta šo mūsu valsts pirmindas uzņēmumu kolektīvu patriotisko iniciatīvu. Jau izveidots talkas štābs. Tā sastāvā ietilpst uzņēmuma nodalī, dienestu un cehu, kā arī partijas un sabiedrisko organizāciju pārstāvji. Štāba locekļi griezušies pie ražošanas iecirkņu priekšniekiem ar lūgumu izstrādāt un iesniegt rūpnīcas komunistiskās sestdienas talkas galvenajam štābam plānoto darbu sarakstu. Šie dokumenti pamatā jau ir noformēti, un štāba locekļi ķērūšies pie to analīzes.

Tā, piemēram, līzina ražošanas 1. ceha kolektīvs iecerējis plašu programmu darbam labiekārtošanas sfērā: betonēt apmales pie mehāniskajām darbnīcām, izlīdzināt melnzemi un apsēt lauciņu pie filtru iecirkņa, iestādīt košumkrūmus (protams, ja to atļaus laika apstākļi), ierīkot dekoratīvo sienu savvalas vīnogu audzēšanai, pabeigt iekārtot atpūtas stūrīti ceha ēkas tuvumā utt. Liela daļa šī, kā arī citu cehu un iecirkņu strādnieku talkas dienā ieņems savas parastās darba vietas pamatāražošanā. Viņi izgatavos papildus produkciju, bet nopelnītos līdzekļus pārskaitīs divpadsmitās piegādes fondā. Gatavojoties talkai, svarīga nozīme arī tam, ka štāba locekļi G. Ovdaks, K. Kuhareca un citi ierodas cehos un iecirkņos un nosaka katra strādājošā vietu šajā talkas dienā veicamo darbu frontē, lai tiktu paveikti arī tie uzdevumi, ar kuriem ceha ļaudis nevar tikt galā ikdienā.

A. AUZĀNE,

Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas saimniecības daļas priekšniece, komunistiskās sestdienas talkas rūpnīcas galvenā štāba priekšniece

LENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gada 29. marta

Nr. 41 (5580)

Sestdien, 1987. gada 4. aprīlī

Maksā 3 kap.

Ceturkšņa uzdevums — pirms termiņa

Ar laipnu smaidu un gudru padomu apmeklētājus vienmēr sagaida Preiļu grāmatu nama «Latgale» meitenes. Komjauniešu un jauniešu kolektīvs ir saliedējies un nostiprinājies kopīgā darbā. Un to, ka laba saskaņā arī rezultāti labāki, liecina fakti.

25. martā grāmatu nama kolektīvs izpildīja gada pirmā ceturkšņa uzdevumu grāmatu realizācijā. Pārdota dažāda literatūra par 42,7 tūkstošiem rubļu. Atlikušajās dienās pircēji iegādājās precī vēl par 2,2 tūkstošiem rubļu. Ceturkšņa plāns izpildīts par 105 procentiem.

Taču grāmatu nama kolektīvs līdzās tiešajiem pienākumiem aiz lete aktīvi iesaistās un organizē pasākumus, kuru uzdevums propagandēt grāmatas. Bija noorganizēta tikšanās ar publicisti Mārti Romāni.

Daudzus cilvēkus iepriecināja vairākas izstādes un pārdošanas «Grāmata — labākā dāvana». Sev interesējošo literatūru varēja izvēlēties arī lauksaimniecības dažādo nozaru speciālisti. Kopā ar grāmatu draugu biedrību martā noorganizēts sabiedrisko grāmatu izplatītāju konkurss «Grāmatu katrā lauku sētā».

L. BIRZNIECE

Par gatavošanos vēlēšanām

2. aprīlī Latvijas KP rajona komiteja notika partijas pirmorganizāciju sekretāru un vietējo Tautas deputātu padomju izpildkomiteju priekšsēdētāju sanāksmē. Tajā apsprieda uzdevumus, kas saistīti ar vietējo Tautas deputātu padomju un tautas tiesnešu vēlēšanu sarīkošanu.

Sanāksmes dalībniekus ar pasākumiem, kuri jāveic priekšvēlēšanu kampaņā, iepazīstināja Latvijas KP

rajona komitejas pirmais sekretārs V. Solovjovs, partijas rajona komitejas organizatoriskā darba nodaļas vadītāja V. Naglinska, partijas rajona komitejas propagandas un agitācijas nodaļas instruktore I. Peiseniece, rajona izpildkomitejas sekretārs V. Gertmanis un citi atbildīgi darbinieki.

Ipaša uzmanība bija veltīta vēlēšanu sarīkošanas organizatoriskajiem pasākumiem, mašu politiskā

darba aktivizēšanai un pilnveidošanai priekšvēlēšanu laikā. Apspriedēti agitpunktus iekārtošanas un darba izvērtēšanas jautājumi, uzdevumi, kuri jāveic agitatoriem, politiinformatoriem, lektoriem. Sanāksmē īpaši tika uzsvērts, ka šī priekšvēlēšanu kampaņa pārdomāti izmanto demokrātijas procesa tālākai padziļināšanai atbilstoši PSKP XXVII kongresa un PSKP Centrālās Komitejas šī gada janvāra plēnuma lēmumiem, vēlēšanu darba un sabiedriski politiskās aktivitātes kāpināšanai.

V. KRAUJA

„Agroķīmijas“ problēmas, risinājumi

«Agroķīmijas» rajona apvienības galvenais uzdevums ir augšnes auglības celšana un lauksaimniecības kultūru ražības paaugstināšana. Svarīgākie apvienības darba virzieni ir organiskā mēslojuma izvešana un iestrāde, augu aizsardzība un mēslošana, kūdras ieguve ar atklāto paņēmieni.

Būvējam arī mēslojuma krātuves un saimniecību iekšējos ceļus. Naudas izteiksmē apvienība ik gadus veic darbus par vairāk nekā vienu miljonu rubļu. Ik gadus sanemam un uz saimniecībām nogādājam minerālmēslus un indīgās ķīmikālijas par vairāk nekā četriem miljoniem rubļu.

Veiksmīgi aizvādījām divpadsmitās piegādes pirmo gadu — izpildījām visus plāna uzdevumus. Apvienībā audzis darba rāzīgums, samazinājies pašizmaksa. Pagājušajā gadā izstrāde uz vienu cilvēku sasniedza 9,9 tūkstošus rubļu. Tas nozīmē, ka salīdzinājumā ar 1985. gadu tā pieauga par 15,3 procentiem.

Kādi ir šī gada uzdevumi? Uz tūriem jāizved 545 tūkstoši tonnu, bet augsnē jāiestrādā 460 tūkstoši tonnu organiskā mēslojuma. 17,5 tūkstošu hektāru platībā jāveic lauksaimniecības kultūru ķīmiskā aizsardzība. Kopējām veikšanām jāsasniedz viena miljons 50 000 rubļu robeža.

Galveno uzmanību apvienības vadība veltīs tam, kā tiek pildītas līgumsaistības. Taču ne jau viss ir atkarīgs no mūsu mehānizatoriem, svarīgi arī tas, kā sagatavota darbu frontē. Lielākajā daļā kolhozu un padomju saimniecību organiskā mēslojuma krātuves nav iekārtotas atbilstoši prasībām. Tas apgrūtina un aizkavē. Daudzās saimniecībās kūtmēslos samesi pat metālūžņi, akmeņi un presētā siena ķīpu virves. Un mēslu ārdītāji bojājas, darbs atkal kavējas. Tikai pavisam nedaudzās saimniecībās

gatavo kompostus. Citur ar šo jautājumu nenodarbojas. Bet pērnā un aizpērnā gada salmi iet postā.

Sozīem bija īpaši daudz grūtību. Saimniecībās nekvalitatīvi sagatavotais organiskais mēslojums sasala, tā izvešanas tempi bija nepietiekami. Zemo gaisa temperatūru dēļ desmit dienas

Vadītāja tribīne

nevarējām strādāt, aizkavējās pirmā ceturkšņa plāna izpilde. Kaut gan februārī un martā tempi pieauga, iekavēto tik ātri izdarīt nav iespējams.

Tagad rajona apvienības ļaudis centīgi gatavojas pavasara lauku darbiem, remontē tehniku, kas paredzēta minerālmēslu, šķidrā kompleksā mēslojuma iestrādei, kā arī augu aizsardzības tehniku. Taču arī šajā ziņā nevaram būt apmierināti. Apvienībai nav pienācīgi iekārtotu mehānisko darbnīcu, nav tehnikas stāvvietas, cilvēkiem nākas strādāt pārvietojamajos vagoniņos. Arī kapitālajai celtniecībai atvēlētie līdzekļi no gada gadā netiek apgūti. Tehnikas remonta jautājums neatrisināsies arī tad, kad ražošanas bāzi nodos ekspluatācijā, jo projektā nav ietverta mūsdienīgu mehānisko darbnīcu būve.

Neesam tikuši galā ar dzīvokļu celtniecību. Rajona apvienības pastāvēšanas laikā pašu spēkiem nav uzbūvēts neviens dzīvoklis. Rezultātā strādnieki, it īpaši jaunieši, no mums aiziet. Manuprāt negatīva ietekme ir arī kādam citam faktam — liela daļa apvienības mehānizatoru pastāvīgi dzīvo laukos. Katru rītu darbā viņiem jāierodas Preiļos, tikai pēc tam var braukt uz objektiem. Taču administrācijai nav nekādu iespēju viņus nodrošināt pat ar kopmītnēm.

Sarežģīta situācija izveidojusies arī minerālmēslu noliktavās Aglonā. Telpas novecojušas gan morāli, gan fiziski, daļai no tām steidzīgi vajadzīgs kapitālais remonts, obligāti jāsakārto un jāatjauno elektroiekārta. Nekavējoties jāsalabo piebraucamais ceļš un laukumiņi pie minerālmēslu noliktavām.

Ceram, ka mums šos tik neērtos jautājumus palīdzēs atrisināt rajona agrorūpnieciskā apvienība.

Vēl viens sasāpējis jautājums ir palīdzības sniegšana aviācijai, kas rajona kolhozu un padomju saimniecību laukos sēj minerālmēslus un apstrādā sējumus ar ķīmikālijām. Lieta tāda, ka visi lidlauki ar asfalta segumu pieder kolhoziem, taču darbus organizē un lidmašīnas apkalpo «Agroķīmijas» rajona apvienība. Tas nozīmē, ka attiecīgajā periodā mēs lidlaukus īrējam, bet līdz ar to ciešam zaudējumus. Saimniecības lidlaukus labprāt atdotu mums. Bet — kā ar finansēm? Līdzekļu nav. Sarežģīts šis jautājums ir arī rajona agrorūpnieciskajai apvienībai. Atliek cerēt, ka palīdzēs republikas Agrorūpnieciskā komiteja.

Ļoti sāpīga un sarežģīta «Agroķīmijā» ir darba disciplīnas nostiprināšana. Kaut arī salīdzinājumā ar 1985. gadu pagājušajā gadā darba kavējumu un citu iekšējās kārtības noteikumu pārkāpumu skaits samazinājās par 50 procentiem, stāvoklis joprojām ir neapmierinošs. Kā samēklēt izeju, domā gan administrācija, gan partijas organizācija un arodkomiteja. Jāveid kārtība darba laikā uzskaitē, jānostiprina vadošo speciālistu sastāvs.

S. BERNANS,

«Agroķīmijas» rajona apvienības priekšnieks

Rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas LĒMUMS № 92

PAR RAJONA VĒĻĒŠANU KOMISIJAS IZVEIDOŠANU
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES
VĒĻĒŠANĀM

Saskaņā ar Latvijas PSR Likuma «Par Latvijas PSR vietējo Tautas deputātu padomju vēlēšanām» 24. pantu rajona Tautas deputātu padomes izpildkomiteja nolēma:

izveidot rajona vēlēšanu komisiju Preiļu rajona Tautas deputātu padomes vēlēšanām šādā sastāvā:

Komisijas priekšsēdētāja Irida Alberta m. Jansone — no Latvijas KP Preiļu rajona organizācijas.

Komisijas priekšsēdētāja vietnieks Andrejs Dapilas d. Pozdnakovs — no agrofirmas «Krasnij Oktjabrj» Preiļu siera rūpnīcas strādnieku, inženiertehnisko darbinieku un kalpotāju kolektīva.

Komisijas sekretāre Māriete Antona m. Vilcāne — no Preiļu sakaru mezgla strādnieku, inženiertehnisko darbinieku un kalpotāju kolektīva.

Komisijas locekļi:
Pēteris Donāta d. Vosorovs — no kolhoza «Sarkanā ausma» kolhozniekiem;
Nina Semjona m. Dergačova — no starpkolhozu celtniecības

organizācijas otrā celtniecības iecirkņa strādnieku kolektīva;

Evalds Jāņa d. Znotiņš — no Leņina kolhoza kolhozniekiem;

Vija Jāzepa m. Znotiņa — no Preiļu rajona patērētāju biedrības komjaunatnes pirmorganizācijas;

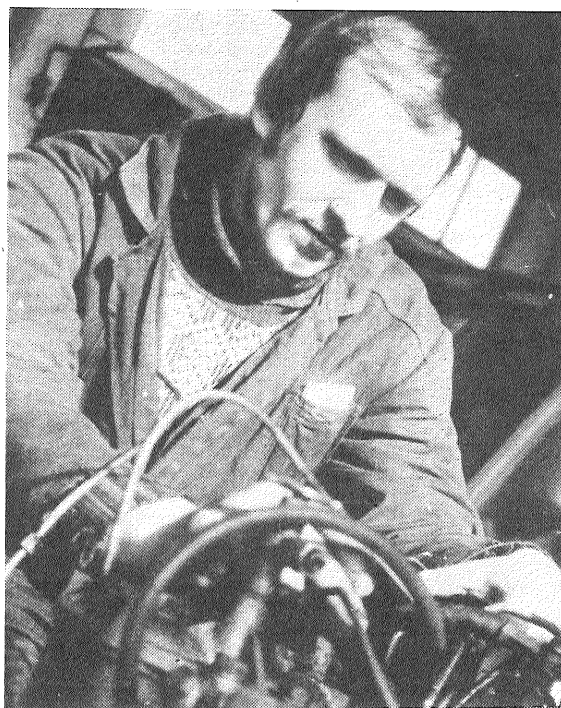
Aleksandra Grigorija m. Isaļeva — no agrofirmas «Krasnij Oktjabrj» kolhoza kolhozniekiem;

Vladimirs Arkādija d. Mniško — no Līvānu stikla fabrikas energoiecirķņa strādnieku un inženiertehnisko darbinieku kolektīva;

Jāzeps Jāņa d. Podskočijs — no Preiļu 2. vidusskolas darbinieku kolektīva;

Anita Jāņa m. Cimare — no Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas strādnieku, inženiertehnisko darbinieku un kalpotāju kolektīva.

Izpildkomitejas priekšsēdētājs
J. VUCENS
Sekretārs V. GERTMANIS

Triju mēnešu plāns — divos mēnešos!

Augstus darba tempus sasnieguši «Lauktechnikas» rajona apvienības traktoru tehnisko apkopju stacijas viri. Šī gada pirmā ceturkšņa uzdevumu kolektīvs īstenoja divos mēnešos. Paveiktais ir vairāk nekā 45 tūkstošu rubļu vērtībā.

Individuālajā sociālistiskajā sacensībā labākos rezultātus sasniedzis VITALIJS CVETKOVS (attēlā). Viņš sparīgi strādā un vienlaikus veic arī kompleksās brigādes vadītāja pienākumus. Brigadieris īsteno sen pierādīto patiesību, proti, rāda paraugu kolektīvam, tādējādi sekmējot kopējo uzdevumu savlaicīgu un kvalitatīvu izpildīšanu.

Tehnisko apkopju stacijas kolektīvs ir apņēmības pilns arī turpmāk strādāt augstāzīdīgi un kvalitatīvi, sekmīgi īstenojot plānus un sociālistiskās saistības, lai cienīgi sagaidītu Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 70. gadienu.

J. SILICKA foto

Partijas dzīve

Kad pavājinās kontrole...

Šī gada pirmajā ceturksnī, salīdzinot ar šo pašu periodu pērn, piena ražošanas līmenis M. Gorkija kolhozā pazeminājies. Arī pašlaik piena ražošanas apjomi pieaug gausi. Nevar teikt, ka kolhoznieki, pirmām kārtām tieši komunisti, šajā situācijā rīkotos bezatbildīgi. Un tomēr: pagaidām viņi darijuši maz, lai stāvokli uzlabotu.

Partijas rajona komiteja jau janvārī izskatīja trūkumus saimniecības partijas organizācijas darbā, mobilizējot kolektīvu lopkopības produkcijas ražošanā radīto mīnusu likvidēšanai. Saimniecības komunistiem tika rekomendēts noskaidrot zemo izslaukumu cēlonus un veikt efektīvus pasākumus, lai uzlabotu stāvokli, kā arī saukt pie stingras atbildības tās personas, kuras pieļāvušas atpalcību.

Tūlīt sasauktajā partijas sapulcē kolhoza komunisti apsprieda partijas rajona komitejas biroja lēmumu minētāja jautājumā, taču vajadzīgos secinājumus tomēr neizdarīja. Tāpēc netika veikti arī nepieciešamie pasākumi. Likvidēt piena ražošanā radušos atpalcību iespējams, ievērojami pastiprinot kontroli. Līdz šim šo priekšnosacījumu ne ievēroja tikai formāli. Par to liecina fakti.

Aizvadītajos šī gada mēnešos partijas birojs nav ne reizi noklausījies kolhoza vadošo darbinieku pārskatus. Biroja sēdēs šāds jautājums pat nav ticis izvirzīts. Birojs nav bijis pietiekami prasīgs arī pret pašiem komunistiem un tādējādi maz darījis, lai palielinātu viņu personīgo ieguldījumu lopkopības produktu ražošanas paplašināšanā. Tāpat nekas nav darīts, lai kolektīvā vadošajiem darbiniekiem radītu atpalcības pārvarēšanu un augstāku rezultātu sasniegšanu.

Kolhoza partijas organizācijas sekretārs P. Pudulis, runājot par piejautajām kļūmēm, aizbildinās ar laika trūkumu, ar kārtējiem darbiem. Viņš paskaidro, ka liela daļa saimniecības vadošo darbinieku atsākuši pildīt savus pienākumus pēc ilgstoša pārtraukuma (darbā nav varējuši iesaistīties atbilstoši lēmumi). Tas tiešām tā ir bijis. Taisnība. Taču tas nebūt nemazina partijas sekretāra personīgo atbildību par uzdevumu neizpildi vienā no pašiem svarīgākajiem sabiedriskās lopkopības rādītājiem.

Nesim kaut vai to pašu kompleksu «Indāni», kurā izmīnīta vairāk nekā puse saimniecības slaucamo govju. Jau vairākus gadus rudens lietavu un pavasara palu laikā lopu novietnes aplūst, tajās uzkrājas neaiztecējušie ūdeņi. Pašlaik to uzkrājis īpaši daudz. Šāds stāvoklis izveidojies tāpēc, ka notekūdeņu aka jau ir pārpildīta, bet ūdens novadīšanas kanāli ir aizsērējuši. Nevienam nav parūpējies, lai tie savlaicīgi būtu iztīrīti. Tāpēc fermas korpusos radusies tāda ūdens pārpilnība un nomācošs drēgnums. Kādi te var būt izslaukumi? Un kādos apstākļos šeit jāstrādā cilvēkiem?

Protams, var jau arī vainot projektētājus, kuri nav pietiekami rūpīgi pārdomājuši, kā novadīt no kompleksa liekos ūdeņus. Un kolhozā ar šādiem pārmetumiem neskopojas. Taču — vai tā ir iezēja? Pie tam — pārmetumus taču pelna arī paši pasūtītāji,

kuri kompleksu pieņēma. Kur skatījās viņi? Kāpēc parakstīja pieņemšanas aktu? Kāpēc jau vairākus gadus samierinās ar celtnieku pielautajiem trūkumiem? Pasūtītāju sarakste ar projektētājiem un celtniekiem vērtējama tikai kā nekam nevajadzīga papīra smērēšana, nevis kā nepiekāpīga un noteikta cīņšanās par to, lai kolhoza svarīgākajā lopkopības iecirknī tiktu radīti optimāli apstākļi darbam.

Protams, par piena izslaukumu pazemināšanos var pamatoti pārmetēt kolhoza priekšsēdētājam J. Stikānei, kā jau galvenajam amatpersonai saimniecībā. Taču nekādā ziņā nedrīkst noņemt atbildību no tiem speciālistiem, kuru tiešais pienākums ir nodrošināt kārtību sabiedriskajā lopkopībā. Te jāmin galvenā zootehniķe J. Sērmā, galvenā veterināre S. Cīrcene un kompleksa «Indāni» vadītāja V. Riekstiņa.

Visas minētās amatpersonas vienlaikus ir arī arodbiedrības biedri. Tomēr arodkomiteja, kuras priekšsēdētāja ir komuniste V. Bogdanova, ne tikai nenoklausījās to pārskatus, bet arī nepilnā pārrunas ar saimniecības atbildīgajiem darbiniekiem par palīdzību, kas viņiem nepieciešama. Bet laiks negaida. Sniegis drīz kusīs aizvien straujāk, palu ūdeņu strauti kļūs lielāki, un stāvoklis kompleksā būs vēl bēdīgāks. Ja netiks veikti attiecīgi pasākumi, kuru realizēšanai kolhozā pietiek gan tehnikas, gan darbspēka.

Nepieciešama tikai partijas biedru uzņēmība un plašs organizatorisks darbs. Pirmām kārtām tas prasās tieši no komunistes V. Bogdanovas, kura, kā jau minēju, vada kolhoza arodkomiteju.

Ievērojama daļa saimniecības govju slimo ar leikozī. Pats par sevi saprotams, ka tas slikti ietekmē arī izslaukumus. Tāpēc sevišķi jā rūpējas par ganāmpulka uzlabošanu. Tā ietver sevi arī profilaksi — lai novērstu slimību rašanos un attīstību veselā dzīvnieku vidū. Diemžēl šim darbam netiek veltīta pietiekama vērība. Par to liecina kaut vai tas, ka ar leikozī slūmās govīs vēl aizvien nav izmīnītas atsevišķi. Lai gan ir attiecīgo organizāciju izdoti rīkojumi, kurš, tāpat, netiek pildīts.

Savu kavēšanas speciālisti atbilstoši, aizbildinoties ar to, ka neesot radīti nepieciešamie apstākļi. Šāda attieksme ir nenopietna. Dzīvnieki taču saslīma ar leikozī ne jau šogad, bet daudz agrāk. Vai tad pa šo laiku nebija iespējams radīt pienācīgus apstākļus slimo lopu izolēšanai? Novietņu šim nolūkam ir pietiekami, arī laika apstākļi pagājušajā gadā tam bija atbilstoši.

Vaina jāmeklē citur. Istais iemesls šādai nolaidībai ir atbildīgo amatpersonu bezrūpība un bezatbildība, kas šeit sazēlusi tādēļ, ka kolhoza partijas organizācija nav bijusi pietiekami prasīga. Pašlaik gan partijas organizācijai būtu istais brīdis izvirzīt stingras prasības gan partijas biroja locekļiem, kolhoza priekšsēdētājam J. Stikānei, gan viņas vietniekam un partijas organizācijas sekretāram P. Pudulim. Un pajautāt: kāpēc viņi tik liberāli izturas pret tiem cilvēkiem, kuri neapmierinoši veic savus pienākumus? Tāpat lietderīgi būtu noklausīties arī komu-

nistu V. Bogdanovas un J. Indāna pārskatus par arodkomitejas un tautas kontrolieru grupas darbu.

Jo vairāk tādēļ, ka jautājums par lopu produktivitātes palielināšanu ir viens no tiem, kas jākontrolē partijas organizācijai. Saimniecības speciālisti nokavēto cer atgūt vasarā. Daļēji šie spriedumi ir pareizi, taču plens vajadzīgs arī pašlaik. Un jo vairāk tā būs, jo labāk. Rezerves šajā jomā ir, tikai tās netiek izmantotas pilnīgi.

Protams, atzīstami, ka pašlaik vairākās fermās lopkopji neatstāj govju, neapēsto lopbarību silēs, bet izbaro to citiem dzīvniekiem. Svarīgi arī tas, ka barības devās ir vairāk saknāugu.

Interesi rada arī vēl viens fakts. Agrāk Ūšupes fermā strādāja piecas slaucējas, tagad — tikai trīs. Pie tam katrā aprūpē 52 govīs, kamēr agrāk katrā grupā bija tikai pa 26 govīm. Taču, salīdzinot ar agrākajiem rādītājiem, šodien izslaukumi šeit kļuvuši augstāki. Jāņem vērā, ka iniciatīva — ar mazāku darbspēku gūt labākus rezultātus — nenāca no pašu slaucēju puses. Vispirms bija jāveic pamatīgs izskaidrošanas darbs, jārada ekonomiskais stimulē, balstoties uz saimniecisko aprēķinu.

Lai jauninājumus saimniecības dzīvē ieviestu arvien vairāk, nepieciešams tos ne tikai atbalstīt, bet arī propagandēt, izplatīt citu fermu lopkopju vidū. Tāpēc partijas organizācijai jāiesaista šajā svarīgajā darbā visi kolhoza aktīvistī.

Kā zināms, uzrunājot republikas, partijas un saimniecisko aktīvu, M. Gorbačovs norādīja uz nepieciešamību iegūt Latvijā daudz vairāk lopbarības graudu nekā līdz šim.

Apsveruši saimniecības iekšējās rezerves, kolhoza komunisti nonāca pie secinājuma, ka zempkopji jau pašreizējā periodā spēj iegūt no katra hektāra ne mazāk par 30 centneriem graudu. Un pirmais priekšnosacījums tam ir intensīvās tehnoloģijas ieviešana un stingra tās ievērošana, kā arī zudumu samazināšana, novācot ražu.

Nav ko slēpt: pagājušajā gadā saimniecība katrā hektārā «pa zaudēja» apmēram trīs centnerus graudu. Tam par iemeslu nebija tikai kombainu konstrukcijas trūkumi vien. Lielākoties jāvaino daži nevēlīgi kombainieri, kuri, dzenoties pēc lielāka nokopto hektāru skaita, darbu neveica pietiekami kvalitatīvi. Sogad tas nedrīkst atkārtoties.

PSKP CK janvāra (1987. g.) plēnums izvirzīja prasību visām partijas organizācijām — mācīties no iepriekšpielautajām kļūdām un organizēt savu darbu, pamatojoties uz jaunajiem, pašas dzīves izvirzītajiem uzdevumiem. Vēsturiskā plēnuma lēmumi ļoti precīzi un skaidri atspoguļo pašreizējās pārkaršanas nozīmi un galvenās tās koncepcijas. Kā zināms, pārkaršanas pamatojās uz aktīvu masu jaunradī, uz vispusīgu demokrātijas un sociālistiskās pašpārvaldes attīstību. Pārkaršanas garantē darbalaudim plašas tiesības, atbalsta viņu iniciatīvu un aktīvu darbību, nostiprina kārtību un disciplīnu, ierada lielu vietu atklātībai, kritikai un paškritikai.

Raugoties no pārkaršanas pozīcijām, savu darbību šodien vērtē arī daudzi M. Gorkija kolhoza komunisti. Viņi labi saprot, ka atjaunināšanās procesā ikvienam jāstrādā ar jārikojas pēc labākās partijiskās sirdsapziņas.

Tas ir galvenais. Jo pašreizējam laikam atbilstošs domāšanas veids garantē panākumus un sasniegumus saimniecības sociālā ekonomiskajā attīstībā.

G. ĻEDŅOVŠ

Lauksaimniecības tehnika kļūst arvien komplicētāka. Taču ne vienmēr inženieri spēj paredzēt visus apstākļus, kas ietekmē vīna vai otra agregāta darbību. Un te lieki noder racionalizatoru radošā doma. Kolhozā «Rīts» jauninājumus bieži realizē gāzes un elektrometinātājs V. Stikāns (attēlā pa kreisi) sadarbībā ar saimniecības galveno inženieri V. Gavriļenko. Piemēram, tapa speciāla piekabe baļķu izvešanai, tagad, kad tuvojas pavasaris, galvenā vērība pievērsta intensīvās tehnoloģijas īstenošanai nepieciešamajai teknikai.

J. SILICKA foto

BEZATBILDĪBAS PAĒNĀ

➔ Pagājušajā gadā lopu krišanas radija 483 tūkstošus rubļu lielu zaudējumu. Kas pie tā vainojams?

Risinot Pārtikas programmas uzdevumus, liela vērība jāvelti sociālistiskā valsts un kolhozu īpašuma saglabāšanai. Tas attiecas arī uz ganāmpulka saglabāšanu.

Tomēr šajā darbā ir nopietni trūkumi. To liecina fakti. 1986. gadā rajona saimniecībās kopumā krituši 1 130 liellopi, tai skaitā 680 teļi; 5 436 cūkas, no tām 4 930 sivēni. Galvenās saslīmšanas, kuras noved pie lopu bojāejas, parasti bijušas vielmaiņas slimības: dispepsija, hipotrofija, aknu saslīmšanas un citas. So slimību dēļ bojā gājuši 420 liellopi un 2 150 cūkas. Elpošanas ceļu saslīmšanas (bronhopneimonijs, pneimonijs) izraisījušas 210 liellopu un 994 cūku krišanas gadījumus. Gremošanas orgānu saslīmšanu rezultātā krituši 167 liellopi un 1 381 cūka.

Vislielākais liellopu krišanas gadījumu skaits 1986. gadā konstatēts kolhozā «Dubna» — 2,4 procenti, Suvorova kolhozā — 3,3 procenti, «Vārkava» — 2,3 procenti un kolhozā «Dzintars» — 2,4 procenti (vidējais rādītājs rajonā — 1,8 procenti). Visvairāk cūku zaudēts Raiņa kolhozā — 7,6 procenti, K. Marksa kolhozā — 6,4 procenti un «Dubnā» — 6 procenti (vidējais rādītājs rajonā 4,4 procenti).

Rajona prokuratūras un dzīvnieku slimību apkarošanas stacijas darbinieku kopīgi veiktajās pārbaudēs gūtie secinājumi liecina, ka līdztekus objektīvajiem iemesliem, kas veicina lopu krišanu, jāmin arī saimniecību administrāciju un darba kolektīvu bezatbildīgā attieksme.

Daudzās saimniecībās ir vāja darba disciplīna, cilvēki ierodas darbā iereibuši vai arī neierodas vispār. Tā rezultātā tiek pieļauti arī lopu turēšanas režīma pārkāpumi. Piemēram, jaundzimušos teļus bieži vien baro un dzirdina tikai divas reizes dienā, tas ir, rīta un vakara slaušanas reizēs, kaut gan to darīt vajadzētu trīs vai pat četras reizes dienā.

Rupjā un sulīgā lopbarība — skābarība, skābsiens, siens — ir nekvalitatīva, laika gaitā pat pārkļāva ar pelējumu. Parasti neievēro lopbarības sagatavošanas tehnoloģiju (termiņus, kā arī konservantu pielietošanas un dozēšanas noteikumus). Neapmierina lopbarības uzglabāšana: saknāugs nereti glabā nepiemērotās telpās, kur tie sasalst (K. Marksa kolhozā, Rušonas padomju saimniecībā). Šādu saknāgu izbarošana lopiem nediferencētās devās var izraisīt vielmaiņas traucējumus un gremošanas orgānu saslīmšanas un dzīvnieku bojāeju. Pie šāda galaiznākuma var novest arī elpošanas orgānu saslīmšanas. To cēlonis ir fermu nesagatavošana ziemas periodam — caurvējš un mitrums telpās.

Atgriezīsimies pie jautājuma par lopbarības sagatavošanu. Jāatzīmē, ka ik gadus oktobrī un novembrī daudzos gadījumos tiek izmaksātas prēmijas (un samērā lielas summas) tieši par sagatavotās lopbarības kvantitāti un kvalitāti. Bet vēlāk, ziemas periodā, pastāvīgi jādzird sūdzības gan par šīs lopbarības zemo kvalitāti, gan reizēm arī par nelielajiem krājumiem (kolhozos «Vārkava», «Dubna», Suvorova kolhozā). Kaut gan sākotnēji šķiet, ka sūdzībām nav pamata. Vai jautājumu par prēmiju izmaksāšanu sakarā ar lopbarības sagatavošanu nevajadzētu izskatīt vēlreiz? Šķiet, prātīgāk būtu izmaksāt šīs prēmijas pavasarī, kad būs beidzies lopu ziemas periods, — pie tam ņemot vērā arī to, kāda šai periodā bijusi ganāmpulka saglabāšana un produktivitāte.

Neapmierina arī tas, kā rajona saimniecībās atbildīga materiālos zaudējumus, kas radušies lopu krišanas gadījumos. Kopējie zaudējumi, kas rajonā radušies lopu krišanas rezultātā, 1986. gadā sasniedza 483 tūkstošus rubļu. No vainīgajām personām ieturēti tikai 9 tūkstoši rubļu. Vairumā gadījumu vainīgās personas vispār netiek no-

skaidrotas un sauktas pie materiālās atbildības. Dažkārt kolhoza valde cenšas būt liberāla un ietur no vaininiekiem tikti 5 — 10 procentus no zaudējuma kopējās summas (vai arī vienu trešdaļu darba algas). Bet Latvijas PSR Ministru Padomes 1954. gada 26. februārī pieņemtais lēmums (Nr. 177) «Par to personu materiālo atbildību, kuras vainojamas kolhozam vai padomju saimniecībai piederušo lopu bojāeju vai zādžību» paredz pilnu materiālo atbildību personām, kuru rīcības vai bezdarbības rezultātā materiālie zaudējumi radušies.

Ir arī citi, daudz nopietnāki pārkāpumi, kuri pēc sava satura pielīdzināmi noziegumam. Personas, kas izdarījušas šo pārkāpumu, tiek sauktas pie krimināl-atbildības. Piemēram, Suvorova kolhozā ar iepriekšēju nodomu sagrozīja faktus pārskatā, kas atspoguļoja lopu krišanas gadījumu skaitu 1986. gadā. 1985. gadā kolhozā krita 102 liellopi. Pēc kolhoza iesūtītā 1986. gada pārskata datiem krituši tikai 73 liellopi, tāpat lopu krišanas gadījumu skaits samazinājies. Tomēr prokuratūras pārbaudē noskaidroja, ka minētā «samazināšanās» panākta, slēpjot lopu krišanu.

Kolhoza galvenā zootehniķe J. Kudrjašova un galvenā veterināre V. Volkova, savstarpēji vienojušās, kopš 1986. gada sākuma dokumentācijā atspoguļoja nepatiesus faktus, uzdodot kritušos lopus par piespiedu nokautiem. Abas galvenās speciālistes uzlika par pienākumu tām slaucējām, kuru grupās lopu krišana bijusi, maksāt kolhoza kasē noteiktu summu — nevis par kritušo lopu, bet gan kā par gaļu, kuru viņas ir kā esot iegādājušas kolhozā. So rīcību izskaidroja šādi: ja no visas grupas nebūšot kritis neviens dzīvnieks, tad gada beigās saskaņā ar kolhoza kopsapulci apstiprināto nolikumu par darba samaksu pienākšoties 150 rubļu prēmija par dzīvnieku simtprocentīgu saglabāšanu. Prēmijas tādējādi kompensēšot tās summas, kuras maksātas, par «gaļas iegādi saimniecībā».

Šādā veidā 1986. gadā no uzskaites tika nobēdzināti 77 krituši teļi. Reālais liellopu krišanas gadījumu skaits — 145. Bet sešām slaucējām nelikumīgi tika izmaksātas 150 rubļu prēmijas par teļu simtprocentīgu saglabāšanu. Tikai vaļsirdīga atziņšanās un savas rīcības nožēlošana, līdzšinējais godīgais darbs saimniecības labā un pozitīvie raksturojumi, kā arī tas, ka abu sievietes apgādībā atrodas mazgadīgi bērni, bija pamats zināmai apžēlošanai — J. Kudrjašovu un V. Volkovu nesauca pie krimināl-atbildības. Viņas oficiāli brīdinātas turpmāk nepieļaut likumpārkāpumus. Par nelikumīgu rīcību kolhoza valde saukusi abas vainīgās pie disciplinārās atbildības, samazinot viņām gada prēmijas par 25 procentiem. Pašlaik tiek risināts jautājums par stingru partijisko atbildību. Prēmiju veidā nelikumīgi saņemtie 900 rubļi atmaksāti kolhozam.

Jautājums par iepriekšminēto personu atbildību ir atrisināts. Taču mums pienāk zināms, ka arī vairākās citās rajona saimniecībās vērojami līdzīgi pārkāpumi, par kuriem vainīgos soda saskaņā ar Kriminālkodeksa attiecīgajiem pantiem. Ietelcams nēmt vērā, ka ne vienmēr liktenis likumpārkāpējiem ir labvēlīgs.

Būtiski samazināt rajonā lopu krišanu — tas nebūt nav vienkāršs uzdevums. Šai nolūka jāatrisina virkne jautājumu, kuri saistīti gan ar celtniecību, gan ar zootehnikā, agronomiskā un veterinārā dienesta darba pilnveidošanu, gan ar kadriem. Neaizmirstot, ka visās saimniecībās jāievēro arī tiesiskā kārtība. Visi šie jautājumi jārisina kompleksī, meklējot vajadzīgas rezerves. Tā to prasa pārkaršanas.

V. JERMOLAJEVŠ,
Preiļu rajona prokurors,
2. klases jurists

Skolu dzīve

Sacensības lopkopju jaunā maiņā

Skolēnu pavasara brīvdienās notika otrās rajona jauno slaukšanas operatoru konkurss. Bija ieradušies četrpadsmit 7. — 11. klašu skolēni, kuri darba un profesionālās apmācības stundās apgūst minēto specialitāti.

Konkursta dalībnieki sacentās teorētiskajās zināšanās, slaukšanas aparātu izjaukšanā un salikšanā (ar laika kontroli), slaukšanas aparātu mazgāšanā un sagatavošanā darbam, govju slaukšanā. Katram dalībniekam bija jāizslauc divas govys, stingri ievērojot sanitāri higiēniskās prasības un slaukšanas noteikumus. Jāatzīmē, ka konkursa praktisko daļu 7. — 8. klašu skolēni izpildīja labāk nekā vidusskolēni.

Slaukšanas aparātu montēšanu, iegūstot maksimālo punktu skaitu — 15, vislabāk prata Priekuļu astoņgadīgās skolas 7. klases skolniece Līga Prikule, Niedru astoņgadīgās skolas 8. klases audzēkne Natālija Zdanoviča, Ardavas astoņgadīgās skolas astotklasniece Valentīna Mihailova, Rožupes astoņgadīgās skolas audzēkne Valentīna Spiridonova, Rimicāņu astoņgadīgās skolas audzēkne Līga Ziemele un Riebiņu vidusskolas pārstāve Olga Moskovaja.

Kopvērtējumā ar 92,2 punktiem no 100 iespējamajiem pirmo vietu ierādīja Olga Moskovaja, otrajā un trešajā vietā ierindojās Līga Prikule un Valentīna

Mihailova. O. Moskovaja ieguva tiesības piedalīties republikas jauno slaucēju konkursā, kas notiks maijā Bebernē.

Jāatzīmē, ka konkursa organizēšanai nopietni bija gatavojies padomju saimniecības «Rušona» Caicu fermas kolektīvs, ko vada Genovefa Soma. Protams, ar kolhoza zootehnikes Helēnas Saleņices atbalstu. Sacensībām vieta bija sagatavota teicami, un skolēni varēja pārliecināties, cik priekšzīmīgi darba apstākļi var būt lopkopjiem.

Pateicību pelna arī RARA darbinieki ar galveno zootehniķi Helēnu Veikšāni priekšgalā, kas nodrošināja precīzu konkursa norisi, dalībnieku svinīgu sveikšanu un uzvarētāju apbalvošanu.

V. VAGALIS,

rajona tautas izglītības nodaļas darba un profesionālās orientācijas inspektors

Pašpārvalde

Marta diena skolā ārēji it kā neatšķiras no citām. Pulksten 8.50 sākās rosmē, deviņos noskaņēja zvans uz stundu. Neparasti bija vienīgi tas, ka klašu priekšā skolotāju vietā stāvēja devīto, desmito klašu audzēkņi. Arī direktors, vietnieki, dežurējošais skolotājs bija no vecāko skolēnu vidus. Viss kā kurā katrā mācību dienā, tikai pašu skolēnu darīts. Pēc stundām visi pašpārvaldes dienas dalībnieki sapulcējās uz pedagogisko sēdi, kur noskaidroja, kas no iecerētā izdevies, vai gluži otrādi, palicis neīstenots. Diena visiem likusies grūta un saspringta. Jaunie «skolotāji» jutās ļoti noguruši. Taču atzinums bija viens — kaut arī daudz kas izrādījās iepriekš neparedzēts, starp citu — šādos gadījumos ne jau visu arī var iepriekš noteikt, tomēr kopumā pašpārvaldes diena izdevusies.

Pirms šī pasākuma tika veikts rūpīgs sagatavošanās darbs. Izveidoja štābu, kurā strādāja aktīvākie un iniciatīvas bagātākie skolēni: Jelena Jepifanova, Juris Podskočijs, Irina Iljina, Svetlana Loginova, Pjotrs Bistrovs un Ludmila Bondarenko. Sarežģītāk bija izvēlēties komandājus stundu vadīšanai. Tam izvēlējās 38 devīto un desmito klašu audzēkņus, protams, labākos mācībās, sabiedriskos aktīvistus. Grūtāk nācās sadalīt «skolotājus» pa klasēm un priekšmetiem.

Pašpārvaldes dienā tās dalībnieki ieraudzīja savu lietderību pieaugušo darba dzīvē, darba nepieciešamību, novērtēja savus spēkus. Daudzi skolēni no cita viedokļa paskatījās uz skolotāja profesiju, bet daudzi paši sevi ieraudzīja jaunā gaismā.

(V. ROJENKO,

Preiļu 2. vidusskolas ārpusklases darba organizators

Bezstrādes ienākumiem — nē!

Divi kilometri: daudz vai maz?

VEL nebijām paspējuši iziet ārpus kombināta teritorijas, kad kontroles un caurlaižu punktā ievanījās iekšējais telefons. Amālija Gavare, ārpusresoru apsardzes inspektore, paņēma klausuli, un pēc viņas sejas izteiksmes mēs sapratām, ka saņemtas vēstis nav patīkamas. Anonīms «labvēlis» ieteica reida brigādei vākties prom ar labu, citādi... Kādam no Līvānu EMBK strādājošajiem, acimredzot, nav par prātām, ka pulksten vienos dienā uzņēmuma caurlaižu telpā bez dežuranta atrodas vēl arī ārpusresoru apsardzes inspektori un prokuratūras darbinieki. Kas var būt par prātām, ja uzņēmuma kontroles un caurlaižu sistēmā valdošais haoss rada nepārtrauktus konfliktus.

Varētu likties, ka kombināta patiešām apguvuši toljatiešu progresīvo pieredzi. Izejot pa virpuļdurvīm, katrs uzrādā kontrolerim savu caurlaidi, pēc tam atstāj to speciāli ierādītā vietā. Vēlāk šī caurlaide nonāk meistara rokās, kurš pirms maiņas beigām atdod to īpašniekam. Nenolēgsim — darba disciplīnas pārkāpējus šādā veidā var fiksēt precīzi. Bet, lūk, elektriku brigadieris I. Samujs, kurš neuzrādīja caurlaidi un tādēļ tika aizturēts kontroles punktā, nelēpa savu sašutumu: «Mēs vairākkārt esam griezušies pie kombināta administrācijas un kadru daļā, lai tur beidzot atrisinātu jautājumu par caurlaidi aizvietojošā dokumenta izsniegšanu. Nekādas reakcijas. Bet par garo darba dienu man taču vajag arī pusdienot, un es vislabprātāk to daru mājās. Kā pēc tam bez caurlaides lai atgriezies ceļā? Tā arī bendējam viens otram nervus: «Jūs — mums, mēs — jums.»»

Līvānu EMBK ieviestais caurlaižu režīms ir nepilnīgs arī vēl vienā ziņā: kur ir garantija, ka strādnieks, maiņas beigās saņemis caurlaidi, atstās kombinātu, izejot tieši caur kontrolpunktu? Jo vairāk tādēļ, ka šim nolūkam var izmantot arī citu ceļu (it īpaši, ja kabatas piestūķetas ar naglām un somu dara smagu trislitru burka ar krāsu) — caurumu žoga. Par to mēs pārliecinājāmies, veicot EMBK teritorijā divu kilometru apgaitu pa tās perimetru.

Te īsti vietā būs neliela atkāpe. Pagājušā gada septembrī rajona laikraksts publicēja analoga reida materiālus. Starp citu, runa bija arī par Līvānu EMBK. Reida dalībnieki atklāja nopietnus trūkumus sociālistiskā īpašuma sargāšanas organizācijā. Novembrī avīzē bija ievietota kombināta direktora vietnieka kadru un sadzīves jautājumu V. Borovska atbilde. Viņš rakstīja: lai uzlabotu sociālistiskā īpašuma sargāšanu, kombinātu ierīkojošā sēta un iebraucami vārti salaboti.

Negribas ticēt, ka visi Līvānu EMBK strādnieki būtu ļaundari, kuru hobijs — lauzt un bojāt žogus. Eksistē arī otrs variants — kopš septembra caurumi tā arī nav aizdarīti. Lai kā arī tas

nebūtu, mūsu reida brigāde bez pūlēm spēja izmantot ne vienu vien šādu caurumu. Pie tam — mūsu ceļš veda pa jau iemītu taku. Tātad — ne mēs bijām pirmie, ne arī pēdējie šī ceļa staigātāji. Jārūnā arī par to, ka izremontētajiem vārtiem. Ja par remontu var nosaukt to, kas redzams vienā no fotouzņēmumiem. Vai arī, lūk, šāds remontēšanas paņēmieni: dzelzceļa vārti vienkārši sastiprināti ar vada galu. Remontēt centrālās vārtus elektrometinātāji devās tikai reida dienā. Komentāri šeit lieki.

Atgriezīsimies tomēr pie V. Borovska atbildes: «Ražošanas tehniskās komplektēšanas pārvaldei norādīts, ka glabāt minerālo vārti un ruberoidu zem klajas debess ir nepieļaujami (atļauts tikai uz rampas zem nojumes).» Jā, minerālvate tagad atrodas zem nojumes. Diemžēl nojumei nav sienu, kas pilnīgi pasargātu šo materiālu no lietus vai sniega, kā arī no izvazāšanas. Arī izvietot minerālvārti varēja kaut nedaudz rūpīgāk (attēlā).

Un vispār, soļojot «pa perimetru», bijām nesapratnē: vai Līvānu EMBK tūkstoš strādnieku kolektīvā ir kaut viens cilvēks, kurš būtu tieši atbildīgs par uzņēmuma teritorijas uzturēšanu kārtībā? Kad atved blokus vai armatūru, nešauboties izgāž tos turpat pie žoga (tas zem šī smaguma jau kļuvis pavisam greizis). Specializētās PMK teritorija atgādina drīzāk gan izgāztuvi, nekā būvmateriālu noliktavu. Bet spēkā taču ir stingrs nolikums: apsargājama objekta teritorijā jebkāda veida materiālus drīkst izvietot ne tuvāk kā 2,5 metrus no nožogojuma. EMBK šis nolikums diemžēl tiek ignorēts. Starp citu, šāda attieksme ir arī pret daudz ko citu. Piemēram, reida gaitā mēs konstatējām, ka, neskatoties uz zīmēm «Iebraukt aizliegts», neatļautā vietā izveidojusies personīgo vieglo automašīnu stāvvietā. (To numuri fiksēti reida materiālos.) Kombināta sargiem nedod mieru doma: kurš un kādos nolūkos paliek strādātāju būves ceļā pat līdz pulksten 11 — 12 naktī (sardzei netiek iesniegti no cilvēku saraksti, kuri strādā virsstundas vai arī izelamās dienās). Vārtīni, kuri ved uz ceļu, netiek aizslēgti. Ja tomēr kādreiz tie ir aizslēgti, arī tas nav šķērslis — daudziem taču ir personīgās atslēgas. Nereti naktī pa kombināta teritoriju braukā EMBK viegļie kravas automobiļi un SPMK mašīnas — it kā dežurmašīnas. Preču un transporta pavadzīmes (it īpaši tas sakāms par specializēto PMK) parasti izraksta tā, ka nav iespējams izburtot, ko un uz kuriem ved konkrētā mašīna. Pie tam — kontroles un caurlaižu punktā nav šo pavadzīmju paraugu, nav arī to personu paraksta, kuras dod atļauju kravas izvešanai.

So uzskaitījumu varētu turpināt. Vienlaikus patiesības labad jāatzīmē: lai nodrošinātu sociālistiskā īpašuma neaizskaramību, Līvānu EMBK tiesām veikts noteikts darbs — saremontēti no-

žogojumi, ierīkota stāvvietu velosipēdiem. Tomēr — vai tāpēc, lai pamudinātu kombināta laudis padarīt aizsāktu līdz galam, vajadzīgi šādi reidi? Esam pārliecināti, ka tik lielam uzņēmumam pietiek gan darbaspēka, gan līdzekļu, lai pašu mājās ieviestu kārtību un aizšķersotu ceļu tautas mantas izšķērdētājiem. Un jādara tas nevis tikai atsevišķos gadījumos, bet sistemātiski.

Un vēl viens problēmas aspekts. Kombināta pārstāvis, kurš piedalījās reidā, kādubrīd dumās izsauca: «Nē, šeit var līdzēt tikai dzelonbrāvis, un tās pašas vēl jāpieslēdz elektriskajai strāvī!» Ar šiem vārdiem viņš it kā apstiprināja kombināta administrācijas, partijas un sabiedrisko organizāciju, tautas kontroles grupas bezspēcību un nespēju tikt galā ar sīkajiem sociālistiskā īpašuma izlaupītājiem.

REIDS

Divaina šķiet partijas organizācijas sekretāra vietnieka J. Jonikāna (arī reida dalībnieka) neizpratne: sak, kāda tad man tur daļa, kāpēc arī man jāpiedalās jūsu reidā? Ir gan daļa, un pie tam vēl kāda. Jo Līvānu EMBK vajadzīga ne jau dzelonstieple ar elektrisko strāvu, bet gan nemiņīgs, plānveidīgs darbs, lai uzņēmuma kolektīva izskaustu pat domu par bezstrādes ienākumiem un liktu sabrast, ka ikviens sev paņemts dēlis vai latīna ir zagta manta. Nozagta savam uzņēmumam, ceļam, brigādei, tātad — arī sev.

Isumā par saimnieciskā orgāna (saskaņā ar tipveida līgumu par objektu apsargāšanu par tādu uzskatāms arī mājbuves kombināts) un ārpusresoru apsardzes savstarpējām attiecībām. Tās veidojas sarežģīti. Apsardze apvairo kombināta darbiniekus par iekšējās kārtības noteikumu nezināšanu, par to, ka uzņēmumā nav instrukcijas par caurlaižu un objekta iekšējo režīmu. Uzņēmums apsardzi — par tās sastāvā esošo cilvēku neatbilstību šīs dienas augstajām prasībām, par neapzinīgu viņiem uzticēto pienākumu veikšanu. Taisnība zināmā mērā, neapšaubāmi, ir gan vieniem, gan otriem. Taču kopēja valoda ir tāpat. Un jo ātrāk, jo labāk. Tā, kā to dara piemēram, Līvānu stikla fabrikā. Tur izpilda visas apsardzes izteiktās prasības, kas jāievēro, lai tehniski nostiprinātu objektu. Te iekārtota kontroles istaba. Un tomēr arī šeit vēl atrodami valsts mantas izšķērdētāji. Piemēram, nesen aizturēts krāvējs P. Bogdanovs, kurš mēģinājis izvest no fabrikas iesaiņojuma maisus. Tagad iāmaksā 80 rubļu liela soda nauda.

Neapmierina stāvoklis Preiļu siera rūpnīcā. Ar lietiskiem pierādījumiem šeit aizturēta Aina Cakule, kura mēģinājusi izņest ārpus rūpnīcas sviestu un krējumu. Traktorists Jāzēns Vaivods bija piesavinājis 4 kilogramus krējuma. Rūpnīcas teritorijā ie-

reibušā stāvoklī aizturēts traktorists V. Kažemāks, bet rūpnīcā piederošā autobusa šoferis J. Lauskis darba laikā veda 10 cilvēkus iegādāties spirtotos dzērienus. Šāds stāvoklis izveidojies ārpusresoru apsardzes prasību neievērošanas rezultātā: uzņēmuma administrācija nav parūpējusies par žogu remontu, slikti kontrolē autotransportu, ir mazprasīga darba disciplīnas jautājumos. 1986. gadā šeit aizturēti 4 valsts mantas izlaupītāji, šī gada divos pirmajos mēnešos — jau divi. Bistama progresija.

Taču atgriezīsimies Līvānos. Gan EMBK darbinieki, gan laikraksta lasītāji ir izteikuši derīgu priekšlikumu: paplašināt preču sortimentu nesen atvērtajā būvmateriālu veikalā. (Uz kombināta pamatāražošanas atlikumu rēķina). Ko par to saka tirdzniecības darbinieki? Diemžēl mēs nepaspējam ne iepazīties ar Līvānu būvmateriālu veikala preču klāstu, ne arī uzzināt pārdevēju domas: līdz pulksten 14.00 bija atlikušas vēl divdesmit minūtes, taču veikals jau bija slēgts (šāda parādība, ja var ticēt pilsētas iedzīvotāju teiktajam, esot vērojama visai bieži). Neatliek nekā cits, kā dot iespēju rajona patērētāju biedrības valdei izteikt savu viedokli.

Nobeigumā komentēsim trešo fotouzņēmumu. Mēs neuzdosim lasītājiem fantāziju rosinošu jautājumu «Ko tas varētu nozīmēt?». Izteiksim tikai vienu pamācību: pirms izvīzām prasības apsardzei, nebūtu par sliktu radīt tai elementārus darba apstākļus. Uzņēmumā iemūžinātā mājiņa uz «vistas kājas» liecina par pretējo: Līvānu PMK (būdam celtnieki) jau divus gadus izliekas nedzirdam ārpusresoru apsardzes lūgumu savest šo, ja varētu tā teikt, celtni kārtībā.

Reida brigādes parādīšanās EMBK radīja pamatotu neapmierinātību — šeit droši vien nevienam nav noslēpums, ka divus kilometrus garais žogs (principā tas nav nekāds lielais attālums), kurš apjož uzņēmuma 25 hektāru teritoriju, nebūt negarantē izvietoto materiālu vērtību neaizskaramību. Odēns netek tikai zem guļoša akmens.

Nobeigumā — par attieksmi pret savu pienākumu. Vai māju būves kombinātā nevienam nerūp sociālistiskā īpašuma sargāšana? Rodas iespaids, ka trauksmi cel tikai pārbaudes brigādes. Kad sarosīsies paši? Lūk, uz šo jautājumu gaidām atbildi: nevis vārdos, bet darbos.

Reidā piedalījās: I. Petrova, rajona prokurora vietniece, J. Bogdanovs, ārpusresoru apsardzes nodaļas dienesta vecākais inspektors, I. Koroļova, rajona tautas kontroles komitejas ārštata inspektore, J. Silickis, redakcijas fotokorespondents.

Mājiņa uz «vistas kājas».

Minerālvates uzglabāšanas metodes ir «originālas».

Vārti Līvānu māju būvētājus maz uztrauc.

